

VII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI EDUKACJI, NAUKI
I MŁODZIEŻY
(NR 119)
z dnia 6 listopada 2013 r.**

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży (nr 119)

6 listopada 2013 r.

Komisja Edukacji, Nauki i Młodzieży, obradująca pod przewodnictwem posła **Piotra Baucia (TR)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

– pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (druk nr 1763).

W posiedzeniu udział wzięli: **Daria Lipińska-Nałęcz** podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego wraz ze współpracownikami, prof. **Bogusław Milewski** rektor Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Elżbieta Wojciechowska, Ewa Muszyńska i Paweł Witecki** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Witam serdecznie. Otwieram posiedzenie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży. Stwierdzam kworum. Informuję, że pani marszałek Sejmu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu, skierowała do pierwszego czytania do Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Jest to druk numer 1763. Porządek dzienny posiedzenia obejmuje pierwsze czytanie projektu ustawy. Czy są uwagi do przedstawionego porządku obrad? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny bez zmian. Bardzo proszę pana posła Eugeniusza Czykwina o uzasadnienie projektu ustawy.

Poseł Eugeniusz Czykwini (SLD):

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo. W imieniu grupy posłów z różnych klubów, co nie jest częstą praktyką, mam zaszczyt przedstawić projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 16 marca 2000 r. o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Ta inicjatywa wynika z troski o obywateli należących do tzw. kościołów mniejszościowych, to znaczy tych, którzy nie należą do Kościoła rzymskokatolickiego. Przedkładany projekt jest formą realizacji zobowiązania państwa, wynikającego z art. 25 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącym o zasadzie równości kościołów i innych związków wyznaniowych.

Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę w 1918 roku, nawiązując do tradycji wielonarodowej i wielokulturowej I Rzeczypospolitej, utworzono na Uniwersytecie Warszawskim wydziały: teologii katolickiej, protestanckiej i Studium Teologii Prawosławnej. Po II wojnie światowej w 1954 r. zlikwidowano te wydziały. Z myślą o wyznawcach Kościoła katolickiego utworzono Akademię Teologii Katolickiej. Dla wyznawców kościołów mniejszościowych powstała Chrześcijańska Akademia Teologiczna.

W uzasadnieniu projektu stwierdziliśmy, dlaczego proponowane zmiany w ustawie są konieczne. Wynikają one przede wszystkim ze specyfiki tej uczelni, która, moim zdaniem, jest unikatowa nie tylko w skali Polski czy Europy, ale też w skali świata. Nie znam innej uczelni, która w sposób ekumeniczny jednoczy i kształci teologów różnych kościołów. Na tym posiedzeniu obecny jest rektor akademii. Panie przewodniczący, jeśli będzie możliwość w trakcie posiedzenia, to pan profesor mógłby odnieść się do przedstawianych kwestii.

Uzasadnienie koniecznych zmian przedstawiliśmy pisemnie. Chciałbym dodać jeszcze jedną kwestię, która z pewnością dotyczy większości studentów. Mówię o wiernych Kościoła prawosławnego. Możemy powiedzieć, że w Polsce należą oni do podwójnej

mniejszości – wyznaniowej i narodowej. Są to obywatele narodowości białoruskiej i ukraińskiej. Dla nich zachowanie tożsamości narodowej jest sprawą niezwykle ważną. Religia to bardzo istotny czynnik pozwalający na jej zachowanie. Przytoczę jeden z artykułów ratyfikowanej przez Polskę Konwencji ramowej o ochronie mniejszości narodowych. Konwencja w art. 5 ust. 1 stanowi, że strony zobowiązują się wspierać tworzenie warunków koniecznych do utrzymania i rozwijania przez osoby należące do mniejszości narodowych ich kultury, jak i zachowania zasadniczych elementów ich tożsamości, takich jak religia, język, tradycja i dziedzictwo kulturowe.

Panie przewodniczący, już po złożeniu poselskiego projektu strona rządowa zgłosiła wątpliwości co do propozycji zwiększenia kosztochłonności kształcenia. Poselski projekt ustawy zakłada ich zwiększenie o 50%. Chciałbym złożyć poprawkę, w której zrezygnujemy z tego, budzącego wątpliwości zapisu odnoszącego się do zwiększenia kosztochłonności. Proponujemy w tej poprawce dwie zmiany. Jedna dotyczy kosztochłonności kształcenia, druga zmiany nazwy uczelni. Proszę Komisję o poparcie tej poprawki. Proszę, aby tekst rozdano paniom i panom posłom. Mam nadzieję, że projekt ustawy zyska poparcie Sejmu. Będzie to wyraźna pomoc środowiskom mniejszościowym i sygnał, że różnice statusowe chcemy niwelować. W ten sposób zrealizujemy standardy państwa demokratycznego. Dziękuję za uwagę.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Bardzo dziękuję, panie pośle. Zanim otworzę dyskusję powiem, że chcemy sprawnie przeprowadzić pierwsze czytanie i potem przekazać projekt ustawy podkomisji stałej ds. nauki i szkolnictwa wyższego do dalszego rozpatrywania. Otwieram dyskusję. Poproszę o głos panią minister i pana rektora. Pani minister, bardzo proszę.

Poseł Marzena Wróbel (SP):

Bardzo przepraszam, wniosek formalny.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Tak.

Poseł Marzena Wróbel (SP):

Z tego, co zrozumiałam z wypowiedzi pana posła, zostały złożone poprawki do dwóch kluczowych artykułów ustawy. Trudno dyskutować w sytuacji, kiedy nie mamy tych poprawek przed sobą. Nie bardzo wiem, o czym mam dyskutować.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Pani poseł, minuta przerwy i rozdamy tekst poprawki, który mamy przygotowany.

Poseł Krystyna Łybacka (SLD):

W kwestii formalnej. Przypominam, że odbywamy pierwsze czytanie, którego przedmiotem nie jest rozpatrywanie poprawek. W tym celu zwołana będzie podkomisja, która przygotuje ustawę do drugiego czytania.

Poseł Marzena Wróbel (SP):

Panie przewodniczący, mam zwyczaj brać czynny udział w dyskusjach i mam do tej dyskusji prawo także w czasie pierwszego czytania. Żeby to było możliwe, muszę mieć pełny tekst ustawy.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Dobrze. Pani minister, proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Daria Lipińska-Nałęcz:

Dziękuję serdecznie, panie przewodniczący. Wydaje mi się, zgodnie z sugestią, że dyskusja nad ewentualnymi poprawkami powinna się odbyć w czasie prac podkomisji. Powiedziałabym, że ta autopoprawka też budzi pewne wątpliwości. Jest tu mowa o nadzorze ministra administracji i cyfryzacji nad tą szkołą. Mówi się o ustawie budżetowej, ale nie wiadomo, na który rok. Nie ma zgody ministra finansów. Szczerze mówiąc, jest to bardzo kłopotliwy rodzaj debaty, w której jest tak wiele niewiadomych.

Przy całej życzliwości ministerstwa dla szkoły, bo to nie znaczy, że sytuacji ChAT nie chcemy poprawiać, mamy jednak wiele zasadniczych wątpliwości, ponieważ pewne propozycje naruszają system funkcjonowania szkół wyższych. Wydaje się, że proponowane rozwiązania mogłyby wesprzeć Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji. Jest to organ właściwy wobec polityki wyznaniowej państwa i ma instrumenty, które mogłyby tej sytuacji zaradzić.

Minister nauki i szkolnictwa wyższego takiej możliwości nie ma, bo musi traktować wszystkie szkoły jednakowo. Nie może zmieniać nazwy szkoły, bo ta stwierdza pewien stan faktyczny. Nie może zmieniać kosztochłonności kształcenia, bo dłużej zmieniać je dla jednej szkoły, zwłaszcza, że kształcenie teologiczne jest najtańsze ze wszystkich rodzajów nauczania. Minister nie może wyposażać szkoły w majątek, bo sam takiego majątku nie ma.

Z drugiej strony, ministerstwo wywiązuje się ze wszystkich zobowiązań. Kupiliśmy działkę, daliśmy pieniądze na projekt siedziby szkoły, który ma powstać do końca października 2014 r. Pieniądze na tę inwestycję, odpowiednią dla potrzeb uczelni, są przygotowane i wszystkie etapy jej powstawania są realizowane. Minister nauki, przyznając dotacje podstawową szkole i finansując jej funkcjonowanie, nie może zmieniać reguł dla tej jednej uczelni.

Być może minister administracji i cyfryzacji widzi możliwość wsparcia uczelni z tytułu polityki wyznaniowej państwa. Prowadzimy rozmowy z Ministerstwem Administracji i Cyfryzacji i pewna transza pomocy dla ChAT pojawiła się już w tym roku. To jest element bieżącej współpracy między ministerstwami. Pieniądze są wysyłane z urzędu, który akurat je posiada. Jednak właściwym organem wsparcia jest minister administracji i cyfryzacji, a nie minister nauki i szkolnictwa wyższego. Zasada równości obowiązuje. Jeżeli wsparlibyśmy studia teologiczne w ChAT, to musielibyśmy wesprzeć wszystkie uczelnie, które realizują takie nauczanie. Ważne jest, by projektodawcy uzgodnili z Ministerstwem Administracji i Cyfryzacji, w jakim wymiarze jest ono gotowe wesprzeć uczelnię, przynajmniej do czasu, kiedy budowa siedziby szkoły nie zostanie ukończona. Rozumiem, że po zakończeniu inwestycji koszty jej utrzymania nie będą przekraczały aktualnych kosztów wynajmu budynków ponoszonych przez uczelnię. To jest jedyne uzasadnienie dla realizacji tego projektu. Jeżeli po zakończeniu budowy okazało by się, że koszty utrzymania uczelni są wyższe od dotychczasowych, to taka inwestycja nie powinna być podjęta.

Wydaje mi się, że projekt ustawy należy inaczej przygotować. Trzeba poprosić Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, by rozpatrzyło możliwość bieżącego finansowego wsparcia ChAT w tych obszarach, gdzie nie może tego robić minister nauki i szkolnictwa wyższego. Również opinia Biura Analiz Sejmowych na temat projektu ustawy pokazuje, że na gruncie prawnym jest on nie do obronienia w takim kształcie. Zgodnie z sugestią pana przewodniczącego całości powinna przyrzeć się podkomisja a później Sejm. Być może wtedy uda się wypracować dokument bardziej skuteczny lub ewentualnie zrezygnować ze zmiany formuły prawnej i zastanowić się, jak funkcjonalnie można pomóc ChAT. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Dziękuję bardzo. Wydaje się, że pomysł przekazania projektu ustawy do podkomisji będzie najlepszy. Musimy zaangażować do prac jeszcze jedno ministerstwo, którego przedstawicieli nie ma na sali. Poproszę rektora, pana profesora Bogusława Milewskiego o odniesienie się do tego, co pani minister powiedziała. Jeszcze pani przewodnicząca Łybacka?

Posel Krystyna Łybacka (SLD):

Jeśli pan przewodniczący pozwoli.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Głos oddaję pani przewodniczącej.

Poseł Krystyna Łybacka (SLD):

Bardzo dziękuję. Chciałabym nawiązać do wystąpienia pani minister Nałęcz. Pani minister, Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie jest ustanowiona, tak naprawdę, zupełnie odrębną ustawą. To jest ustawa z 2000 roku, jeśli dobrze pamiętam. W związku z tym formalny powód spojrzenia na nią w nieco innym aspekcie wynika nie tyle z ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, a bezpośrednio z przepisów konstytucji, których wypełnieniem jest odrębna ustawa. Bardzo słuszne są spostrzeżenia pani minister, że powinniśmy poprosić o przedstawiciela Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, bo właśnie ono zajmuje się problematyką wyznań.

Istotą tej nowelizacji, jak rozumiem wnioskodawców, są dwie kwestie. Pierwsza to jest zapisanie w ustawie, w ramach autopoprawki, żeby była stworzona rezerwa celowa w budżecie po to, żeby Sejm nie musiał tej rezerwy tworzyć, tak jak było to w ubiegłym roku, w ostatniej fazie prac na wniosek pana posła Czykwina. To nie burzy całego systemu. Kolejna sprawa to nazewnictwo. Rzeczywiście ta *lex specialis* wobec ChAT daje możliwość stworzenia w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym, zapisu „z wyłączeniem uczelni kierowanych innymi ustawami”. Pani minister, tak naprawdę, jak sobie przypominam, my nie nowelizowaliśmy w przepisach przejściowych ustawy o akademii. To jest poważny problem prawny. To wymaga rozpatrzenia i stawiam wniosek, aby ten projekt skierować do podkomisji do spraw nauki i szkolnictwa wyższego z obowiązkowym udziałem przedstawiciela resortu administracji i cyfryzacji.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Ostrowski.

Poseł Artur Ostrowski (SLD):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, pani minister. Chciałbym przypomnieć, że w poprzedniej kadencji Sejm zajmował się uczelniami wyznaniowymi, konkretnie były to wyższe szkoły katolickie, i finansowaniem tych uczelni, których status był regulowany oddzielnymi ustawami. Sejm już pochylał się nad takim problemem. Przypomnę, że te ustawy zostały przyjęte. Rozwiązano w nich kwestie finansowania tych uczelni. Tu mamy Chrześcijańską Akademię Teologiczną. Biorąc pod uwagę wspieranie mniejszości wyznaniowych w Polsce, przez analogię do poprzednich kadencji, powinniśmy podjąć prace nad nowelizacją projektu ustawy o ChAT w Warszawie i skierować ten projekt do podkomisji celem uzupełnienia czy też poprawienia. Chciałbym poprzeć wniosek pani minister Łybackiej i pana posła Czykwina, aby podjąć prace nad tym projektem nowelizacji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Dziękuję bardzo. Pani minister.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Daria Lipińska-Nałęcz:

Tylko *ad vocem* do wystąpienia pani przewodniczącej. Wszystkie uczelnie akademickie są powołane drogą ustawy. Wszystkie te prawa schodzą się na poziomie ustawy o szkolnictwie wyższym. Nie ma wyjątków w zasadach finansowania żadnej z tych uczelni, niezależnie od tego, czy ona jest tego czy innego wyznania. Pewne regulacje nawiązują do rozwiązań konkordatowych. Nie jest to jednak wyłom w zasadach finansowania. One są identyczne dla wszystkich szkół wyższych. Wydaje mi się, że są to elementy, na które powinniśmy zwrócić uwagę i zaprosić do dyskusji przedstawiciela resortu administracji i resortu finansów, którego zadaniem będzie stworzenie rezerwy celowej w budżecie. Sejm może przyjąć każde rozwiązanie, ale wysłuchanie ministra finansów w tej sprawie jest elementem dość istotnym. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Dziękuję bardzo. Panie rektorze, bardzo proszę.

Rektor Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie prof. Bogusław Milewski:

Szanowni państwo, zdaję sobie sprawę z ograniczeń czasowych i faktu, że debata została przesunięta do podkomisji. Skorzystam z zaproszenia i pozwolę sobie skiero-

wać do państwa kilka słów. Odniosę się do usłyszanej tu wymiany zdań. Chciałbym podkreślić, że dyskusja o ChAT jest dyskusją dotyczącą polityki szkolnictwa wyższego naszego państwa. Jest również dyskusją dotyczącą polityki wyznaniowej i pamiętajmy, że mówimy o uczelni publicznej. To nie jest uczelnia wyznaniowa kościelna, to jest uczelnia publiczna.

Bardzo pozytywnie odebrałem głos pani minister Nałęcz. Pani minister swego czasu była łaskawa współprzewodniczyć komisji, której przewodniczącym z ramienia rządu był minister Stanisław Huskowski. Była to komisja wspólna rządu i Polskiej Rady Ekumenicznej i zajmowała się wyłącznie problematyką Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej. Dyskutowaliśmy kilka godzin wymieniając różnego rodzaju argumenty. Już wtedy znany był pierwszy projekt zmiany ustawy o ChAT. Wynikiem tego spotkania i racji, które prezentowała pani minister, było rozpoczęcie prac nad drugą propozycją zmian. Pan minister Huskowski był inicjatorem tych rozmów. Ta poprawka jest wynikiem spotkania przedstawicieli strony rządowej z naszą stroną. Zmiany, o których mówimy, były uzgadniane z Ministerstwem Administracji i Cyfryzacji. Istnieje korespondencja, którą posiadam, pomiędzy dwoma ministerstwami, w której poruszano możliwość tworzenia rezerwy celowej z inicjatywy MAC.

Pozwolą państwo, teraz kilka słów o uczelni w perspektywie historycznej i współczesnej, jako elementu polityki naukowej i wyznaniowej i, w tym sensie, polityki europejskiej naszego państwa. Nasza uczelnia sięga korzeniami do czasu utworzenia dwóch jednostek, a mianowicie Wydziału Teologii Ewangelickiej i Studium Teologii Prawosławnej na Uniwersytecie Warszawskim. Rzeczpospolita, która odzyskała niepodległość w 1918 roku była państwem wielonarodowym i wielowyznaniowym. Wtedy podjęto decyzję, która nosiła walory sprawiedliwości wyrównawczej. Otóż na Uniwersytecie Warszawskim powołano wydział *de facto* wbrew istniejącemu prawu. Wysła się przyszłych profesorów, bo jeszcze wtedy nie byli profesorami, na stypendia państwa polskiego do Szwajcarii. Tam zdobywają stopnie naukowe i w trybie ekstraordynaryjnym powołuje się ich na profesorów nowego wydziału, który działa w bardzo wątlej strukturze pięciu katedr. Ten wydział potrafił się potem swojej ojczyźnie odplacić. Nie tylko w wymiarze naukowym. Chcę przypomnieć znakomitą szkołę historyków, nie tylko reformacji, ale i renesansu w Polsce. Pierwsza habilitacja z religioznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim powstała na Wydziale Teologii Ewangelickiej. Ciemne losy wojenne potwierdziły, że ta część mniejszości, która została w pełni dowartościowana przez II Rzeczpospolitą, zachowywała się lojalnie.

W 1954 roku wydział i studium wznawiają działalność w nieco innej postaci. Był to wynik ówczesnej polityki. W tymże roku 1954 zostaliśmy wykluczeni, nie z naszej woli, ze struktur Uniwersytetu Warszawskiego. Dzielimy los, który dzielili nasi bracia i siostry z Kościoła rzymskokatolickiego. Tworzone są dwie analogiczne uczelnie: Chrześcijańska Akademia Teologiczna dla mniejszości wyznaniowych i Akademia Teologii Katolickiej, obecny Uniwersytet kardynała Stefana Wyszyńskiego, dla potrzeb Kościoła rzymskokatolickiego. Są to uczelnie – to jest fenomen w tamtych czasach – państwowe, a nie kościelne. Działamy przy wielkich ograniczeniach politycznych. Nie możemy się rozwijać. Do 1989 roku mamy ostre limity. Możemy kształcić nie więcej niż stu studentów, do tego dochodzą limity kadrowe.

Przychodzi III Rzeczpospolita i podlegamy wszelkim ustawom dotyczącym szkolnictwa wyższego. Podnosi się poziom kształcenia w Polsce. Zmieniają się regulacje dotyczące nadawania stopni naukowych i wtedy tracimy prawo do habilitowania, gdyż nie spełniamy ówczesnych i obecnych, bo niewiele się zmieniły, wymogów prawnych. Dokonujemy ogromnego wysiłku, by Wydział Teologiczny stał się jednostką z pełnymi uprawnieniami akademickimi, zgodnie z regulacjami obowiązującymi wyższe uczelnie publiczne. Osiągamy to. Rozwijamy się w kierunku drugiego wydziału.

W tej chwili jesteście jedyną uczelnią publiczną, która nie została wyposażona w majątek. Podzielał obawy i lęki dotyczące robienia pewnego odstępstwa. Rozmawiałem o tym z panią minister. Jednak, proszę państwa, ponosimy koszty nie tylko utrzymania, ale i najmu budynków. Żeby prowadzić jakąkolwiek działalność musimy wynajmować powierzchnie lokalowe. Państwo polskie, które kieruje się polityką równości, polityką

europijską, polityką, która dowartościowuje mniejszości i tworzy społeczeństwo obywatelskie w ustawach o stosunku państwa do poszczególnych kościołów, zagwarantowało tym kościołom kształcenie teologiczne zgodne z ich specyfiką wyznaniową w niezależnych jednostkach dydaktycznych. Mamy ograniczoną liczbę studentów, ale jako rektor muszę multiplikować kształcenie teologiczne w zakresie poszczególnych profili nauczania. To jest prawo, jakie dała kościołom ustawa.

Co do nazwy „akademia”: nie żądamy żadnych specyficznych przywilejów, ale każdy, kto pracuje w szkolnictwie wyższym wie, że dużej uczelni łatwiej uzyskać dwa uprawnienia doktoryzacyjne niż jedno habilitacyjne. Jesteśmy uczelnią z pełnymi prawami habilitacyjnymi i będziemy jedyną publiczną uczelnią w Polsce z uprawnieniami habilitacyjnymi, która w wyniku zmian ustawowych nie będzie mogła używać nazwy „akademia”.

Proszę, aby wybaczyli państwo emocjonalny ton, ale ta uczelnia stanowi nie tylko o wizerunku relacji państwa do kościołów, ale też o stanie społeczeństwa obywatelskiego w naszym państwie. Jest też, śmiem twierdzić, istotnym elementem polityki, nawet tej międzynarodowej. Kiedy państwo polskie próbuje coś ustalić z naszymi sąsiadami, zawsze pojawia się nasza uczelnia. To my mamy doskonale stosunki z kościołem na wschodzie i na zachodzie Europy, a kościoły, mimo sekularyzacji, są istotnymi podmiotami kształtującymi jakość życia politycznego i społecznego w Europie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Bauć (TR):

Dziękuję bardzo panie rektorze. Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos? Nie słyszę. Zamykam dyskusję. Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu ustawy o zmianie ustawy o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, druk numer 1763. Czy są wnioski o odrzucenie projektu? Nie słyszę. Stwierdzam, że nie zgłoszono wniosku o odrzucenie ustawy. Stwierdzam też, że nie wniesiono wniosku o wysłuchanie publiczne. Składam wniosek o skierowanie projektu ustawy z druku numer 1763 do podkomisji stałej do spraw nauki i szkolnictwa wyższego. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę.

Stwierdzam, że komisja przyjęła powyższy wniosek.

Wyczerpaliśmy porządek dzienny posiedzenia. Protokół z posiedzenia, z pełnym zapisem jego przebiegu, będzie do wglądu w sekretariacie komisji w Kancelarii Sejmu. Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie Komisji.